

Til § 26

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning.

Bestemmelserne skal sikre, at de finansielle virksomheder uanset ejerskabsforhold kan tilpasse sig strukturudviklingen. Dette er en betingelse for, at sektoren kan være konkurrencedygtig også i fremtiden og en begrundelse for, at den finansielle lovgivning ikke bør indeholde unødvendige ejerbarrierer.

Det er samtidig vigtigt, at de finansielle virksomheder får mulighed for at sikre sig størst muligt afkast af deres investeringer, herunder at forsikringsselskaber og pensionskasser m.v. får mulighed for at sikre deres pensionskunder den bedst mulige forrentning af pensionsmidlerne.

Et modgående hensyn mod en fuldstændig ophævelse af reglerne i den finansielle lovgivning om bestemmende indflydelse er, at de finansielle virksomheder forvalter betroede midler, herunder problemstillinger i forbindelse med en hovedaktionærs hæftelse for virksomheden.

Forslaget indebærer, at f.eks. et pengeinstitut i fællesskab med en eller flere andre kan drive alle former for erhvervsvirksomhed, f.eks. industri- eller rederivirksomhed, blot virksomheden ikke drives i fællesskab med pengeinstitutter, realkreditinstitutter, forsikringsselskaber eller fondsmæglerselskaber, der indgår i koncern med pengeinstituttet. For så vidt angår forsikringsselskaber er det herudover en betingelse, at den finansielle virksomhed ikke indgår i administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. Endvidere vil særlovgivning inden for særlige områder kunne begrænse mulighederne for drift af anden virksomhed.

Kravet om, at virksomheden skal drives i fællesskab med andre, medfører, at den enkelte finansielle virksomhed ikke direkte eller indirekte må have en bestemmende indflydelse på virksomheden. Hvorvidt dette krav er opfyldt, vil bero på en konkret vurdering, som vil tage udgangspunkt i den praksis, der har udviklet sig ved fortolkning af de tilsvarende begreber i de enkelte love.

Den fælles drift kan ikke ske sammen med finansielle virksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed, jf. forslaget § 5, stk. 1, nr. 9, eller for så vidt angår forsikringsselskaber i administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. Dette indebærer, at finansielle virksomheder i samme koncern eller for så vidt angår forsikringsselskaber i samme administrationsfællesskab, betragtes som en virksomhed eller et selskab ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse. To finansielle virksomheder der indgår i samme koncern, eller to

forsikringsselskaber der indgår i samme administrationsfællesskab, kan således ikke eje hver en tredjedel af f.eks. en industrivirksomhed sammen med en rederivirksomhed, der ikke indgår i koncernen. Der er derimod ikke noget til hinder for, at en finansielle virksomhed sammen med f.eks. en rederivirksomhed, der er søsterselskab til den finansielle virksomhed, og en finansielle virksomhed, der ikke indgår i koncernen, ejer industrivirksomheden. Tilsvarende hindrer lovforslaget ikke, at anden virksomhed kan drives i fællesskab med den finansielle virksomheds holdingvirksomhed, jf. forslaget § 5, stk. 1, nr. 10.

Et administrationsfællesskab i henhold til lov om forsikringsvirksomhed er et organiseret samarbejde mellem to eller flere forsikringsselskaber, herunder pensionskasser, om såvel administrative funktioner som investeringsmæssige dispositioner. Disse administrationsfællesskaber kan være organiseret i en af følgende strukturer:

1. De fællesadministrerede forsikringsselskaber, herunder pensionskasser, administreres i et af selskaberne etableret interessentskab eller i et andet af selskaberne etableret og fællesejet selskab, som ikke er en finansielle virksomhed.
2. Et fællesskab, hvori et forsikringsselskab administrerer de øvrige forsikringsselskaber, herunder pensionskasser, uden at det administrerende forsikringsselskab er koncernforbundet med en overvejende del af de øvrige forsikringsselskaber/pensionskasser.

I et administrationsfællesskab overlades typisk hele det enkelte forsikringsselskab eller den enkelte pensionskasses administration, herunder kundeadministration, til det administrerende selskab.

En virksomhed, der konsolideres i medfør af forslaget § 170, stk. 2, § 171, stk. 2, § 172, stk. 2, eller § 175 betragtes ikke som et koncernselskab.

Der skal som udgangspunkt ikke ske konsolidering i henhold til forslagens koncernregler i kapitel 12. Dette skyldes, at der ikke vil være tale om dattervirksomheder. Bestemmelsen om pro rata konsolidering af virksomheder, der drives i fællesskab med andre, jf. forslaget § 175, finder ikke anvendelse, da bestemmelsen alene vedrører fælles drift af kredit- og finansieringsinstitutter. Det vil derfor som udgangspunkt alene være den direkte investering, der skal solvensdækkes.

Bestemmelserne om engagementsgrænser, besiddelse af kapitalandele, ejendomsinvesteringer, engagementer med modervirksomheder eller koncernvirksomheder, likviditet, regnskabsaflæggelse og Finanstilsynets muligheder for at få oplysninger fra virksom-